

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 23.06.1997, sp. zn. 7 A 28/96, ECLI:CZ:VSPH:1997:7.A.28.1996.1

Číslo: 31/1998

Právní věta:

Pro závěr o tom, že rozhodnutí o privatizaci podle zákona č. 92/1991 Sb. (ve znění zákona č. 210/1993 Sb.) nepodléhají přezkoumání soudem*) (§ 10 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb.), není rozhodující, v jaké fázi privatizace je tu příslušným státním orgánem rozhodováno.

*) Srov. č. 44/1994, str. 91 (78), Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 23.06.1997

Spisová značka: 7 A 28/96

Číslo rozhodnutí: 31

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Privatizace

Předpisy: 92/1991 Sb. § 10 odst. 2 99/1963 Sb. § 248 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 11. 3. 1996 se žalobci domáhali přezkoumání a zrušení rozhodnutí vlády České republiky č. 76 ze dne 17. 1. 1996, kterým bylo změněno rozhodnutí vlády České republiky č. 323 ze dne 29. 4. 1992 v části týkající se prodeje 20 % akcií emitenta P. M. v D., a. s., na společnost D. p., s. r. o.

V žalobě se uvádělo, že usnesením č. 324 ze dne 29. 4. 1992 vláda České republiky na návrh Hospodářské rady schválila privatizační projekt, předložený první žalobkyní, na privatizaci státního podniku K. p. v D. Podle schváleného privatizačního projektu také postupovala vlastní privatizace závodu. Rozhodnutím vlády České republiky č. 76 ze dne 17. 1. 1996 došlo přes protesty žalující strany ke zrušení schváleného privatizačního projektu v té části, která se týkala prodeje 20 % akcií na společnost D. p., s. r. o. Toto rozhodnutí bylo žalobcům oznámeno dopisem Ministerstva pro správu národního majetku a jeho privatizaci ze dne 2. 2. 1996. V žalobě se tvrdilo, že výše označené rozhodnutí vlády je v rozporu s ustanovením § 10 odst. 7 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, ve znění pozdějších předpisů; jeho vydáním došlo k závažnému narušení pravidel privatizace.

Vrchní soud v Praze řízení o uvedené žalobě zastavil.

Z odůvodnění:

Ve správním soudnictví jsou přezkoumání zákonnosti soudem podrobena rozhodnutí správních orgánů (čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, § 244 odst. 2, 3, § 247 a § 248 o. s. ř.), pokud zákon nestanoví jinak.

Podle ustanovení § 248 odst. 3 o. s. ř. jsou z přezkoumávání soudem vyloučena rozhodnutí správních orgánů vydaná na základě ustanovení uvedených v příloze A, která je součástí tohoto zákona, jakož i rozhodnutí, jejichž přezkoumávání vyloučí zvláštní zákony.

Žalobou napadené rozhodnutí bylo vysláno podle ustanovení § 10 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby (ve znění platném k datu vydání uvedeného rozhodnutí ze 17. 1. 1996).

Podle původního znění zákona č. 92/1991 Sb. (tzv. “zákona o velké privatizaci”) a kompetenčních zákonů k tomu vydaných (zejména zákona č. 171/1991 Sb.) schvalovaly privatizační projekty Federální ministerstvo financí, případně Ministerstvo pro správu národního majetku a jeho privatizaci (popřípadě vláda republiky).

Po odstranění soudního přezkumu rozhodování v procesu privatizace (zákonem č. 210/1993 Sb., který nabyl účinnosti 13. 8. 1993) byla namísto rozhodování o schvalování privatizačních projektů napříště vydávána “rozhodnutí o privatizaci” a zákon výslovně stanovil (§ 10 odst. 3 zákona č. 92/1991 Sb.), že rozhodnutí o privatizaci (aniž rozlišuje, v jaké fázi je rozhodováno) nepodléhá přezkoumání soudem.

Proto není možné, aby soud žalobu věcně projednal a řízení o ní muselo být zastaveno podle ustanovení § 250d odst. 3 o. s. ř., neboť směřuje proti rozhodnutí, jež nemůže být předmětem přezkoumání soudem (§ 248 odst. 3 o. s. ř.).